

بررسی کاربرد منابع دانش و تأثیر آن بر میزان موفقیت فارسی‌آموزان عرب‌زبان (راهبردهای استنباط معنی واژگان فارسی با ریشه عربی)

رقیه صلاحی^۱
زهرا علیمراد^۲
امیرسعید مولودی^۳

چکیده

هدف از این پژوهش بررسی منابع دانش و راهبردهای استنباط معنی است که فارسی‌آموزان عرب‌زبان در هنگام مواجهه با واژگان فارسی با ریشه عربی استفاده می‌کنند. همچنین، میزان موفقیت آنان در استنباط معنی این واژگان و رابطه آن با نوع و تعداد منابع دانش و راهبردهای استنباط معنی مورد استفاده آن‌ها در این پژوهش بررسی شده است. برای این منظور، ۶۴ واژه فارسی با ریشه عربی، ابتدا خارج از بافت و سپس، در قالب یک داستان کوتاه به ۱۰ نفر فارسی‌آموز عرب‌زبان اهل کشور لبنان داده شد. سپس، پروتکل بلند فکر کردن به آن‌ها آموزش داده شد و منابع و راهبردهای مورد استفاده آن‌ها براساس منابع دانش، معرفی شده توسط هاستراپ (۲۰۰۸) و راهبردهای ارائه شده توسط هو و نساجی (۲۰۱۴) ضبط، ثبت و بررسی شد. برای تعیین سطح این افراد، یک آزمون درک مطلب گرفته شد. نتایج نشان داد که این افراد از ۱۸ راهبرد استنباط معنی واژگان و شش منبع دانش جهت استنباط معنای واژگان فارسی دارای ریشه عربی استفاده کردند. به طور کلی، بافت متنی و دانش فرد از جهان خارج از عوامل تأثیرگذار در استنباط بودند و بین میزان موفقیت افراد در استنباط با نوع و تعداد راهبردهای استنباط معنی و منابع دانشی که استفاده کردند رابطه معناداری مشاهده نشد.

کلید واژه‌ها:

درک مطلب، راهبردهای استنباط معنی واژگان، فارسی‌آموزان عرب‌زبان، منابع دانش، واژگان فارسی با ریشه عربی.

۱. کارشناس ارشد آموزش زبان فارسی به غیرفارسی زبانان دانشگاه شیراز. (نویسنده مسئول)
(r.salahi1991@gmail.com)

۲. استادیار آموزش زبان انگلیسی دانشگاه شیراز.

۳. استادیار زیانشناسی همگانی دانشگاه شیراز.

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۱/۱۸ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۰۲/۰۲

-۱- مقدمه

بسیاری از واژگان عربی که وارد زبان فارسی شده‌اند در طول این سالیان دچار تغییر معنایی شده‌اند (آذرنوش، ۱۳۸۷). در فرایند تغییر معنایی، واژه ارتباط خود را با معنا، مفهوم و احساسی که قبلًا به آن وابسته بوده از دست داده یا احساس و مفهوم جدیدی را برای گویشوران تداعی می‌کند (کتز، ۱۹۷۹).

وجود واژه‌های فارسی با ریشهٔ عربی که دچار تغییر معنایی شده‌اند، در آموزش زبان فارسی به عنوان زبان دوم یا خارجی به عرب‌زبانان اهمیت زیادی دارد؛ چرا که ممکن است زبان آموز عرب‌زبان تصور کند که این واژهٔ عربی در زبان فارسی عیناً همان معنا و کاربرد رایج در عربی را دارد و همین مسئله موجب خطا می‌شود. چنان‌که در بحث تداخل^۱ زبان مادری اذعان شده است، زبان آموز به‌طور خودکار از دانش زبان مادری اش در یادگیری زبان دوم یا خارجی استفاده می‌کند. وقتی که نظام زبانی هر دو زبان اول و دوم یا خارجی شبیه باشند، مشکلی پیش نخواهد آمد. اما وقتی که نظام‌های زبانی متفاوت باشند، ممکن است زبان مادری با زبان دوم یا خارجی تداخل پیدا کند (یارمحمدی و رشیدی، ۱۳۸۷: ۱۱). آن‌و ضیاح‌حسینی (۱۹۷۰) چنین می‌گویند که نسخهٔ متوسط تحلیل مقابله‌ای^۲ پیش‌بینی می‌کند که در حین فراگیری یک زبان، هر چه تفاوت بین دو زبان اول و دوم کمتر باشد احتمال وقوع خطا بیشتر است (به نقل از یارمحمدی و رشیدی، ۱۳۸۷: ۳۸).

برای آموزش واژگان هم‌ریشه^۳ که در دو زبان، ظاهری یکسان اما معنایی متفاوت دارند، وجود بافت پاره‌گفتار می‌تواند بسیار مفید باشد (آلن، ۱۹۸۳). اندرسون و فربادی (۱۹۸۱) طی تحقیقاتی عنوان کرده‌اند که متغیر واژه، نسبت به عواملی مثل جمله، توانایی استنباط و به دست آوردن مفهوم اصلی متن، در درک مطلب مؤثرer است (به نقل از کادی^۴ و هاکین^۵، ۱۹۹۷).

۱. Katz

۲. interference

۳. moderate version of contrastive analysis

۴. cognate

۵. Allen

۶. Coady

۷. Huckin

۱-۱- استنباط واژگانی

در فرایند یادگیری زبان دوم یا خارجی و هنگام رویارویی با واژه جدید در یک متن، از راهبردهای مختلفی نظیر حدس زدن، استفاده از فرهنگ لغت، نادیده گرفتن واژه، مشورت با معلم و یا استنباط و تشخیص معنی واژه^۱ از متن، استفاده می‌شود (نیشن^۲، ۱۹۹۰). جهت استنباط واژگان، معنای واژه بر اساس اطلاعات قبلی و آگاهی زبان‌آموز از متن و بافت و دانش زبان مربوط حدس زده می‌شود (هاستراپ^۳، ۱۹۹۱: ۴۰).

طبق گفته وش^۴ و پریخت^۵ (۲۰۰۹) در استنباط واژگانی، زبان‌آموز با ترکیبی از شواهد بافتی، دانش زبانی و دانش خود از جهان و متن مورد نظر، معنای یک واژه جدید را حدس می‌زند (یو^۶ و آدلین^۷، ۲۰۱۵).

نساجی^۸ (۲۰۰۳) ماهیت واژه و متئی که در آن به کار رفته، نوع اطلاعات موجود در متن، اهمیت واژه برای درک متن، میزان شناخت و تلاش ذهنی درگیر در تکلیف و میزان اطلاعات موجود در محیط متن، استفاده از ساختار درونی واژه‌ها و مؤلفه‌هایشان شامل انواع واج، آوا، تکوازها و ... را از عوامل مؤثر در استنباط موفق نام می‌برد.

۱-۲- راهبردهای مورد استفاده در استنباط واژگانی

هو^۹ و نساجی (۲۰۱۴) ۱۲ راهبرد مورد استفاده زبان‌آموزان را شناسایی کرده‌اند که عبارتند از: تحلیل کردن، مرتبط کردن^{۱۰}، تکرار کردن، استفاده از نشانه‌های متنی، استفاده از دانش قبلی، ترجمه و تفسیر کردن^{۱۱}، سؤال کردن^{۱۲}، تأیید کردن^{۱۳}.

۱. lexical inferencing

۲. Nation

۳. Haastrup

۴. Wesche

۵. Paribakht

۶. Yu

۷. Odlin

۸. Nassaji

۹. Hu

۱۰. associating

۱۱. paraphrasing

۱۲. making inquiry

۱۳. confirming

یادداشت گذاشتن^۱، بیان شکست یا دشواری^۲، به تعویق انداختن قضاوت‌ها^۳، دوباره تلاش کردن^۴.
۱-۳- منابع دانش

شواهد و سرنخ‌های بافتی را منابع دانش می‌گویند. بافت زبانی^۵ واژه مورد نظر و دانش زبان آموز درباره جهان، نشانه‌ها و شواهد بافتی را تعریف می‌کند. دانش درباره جهان^۶ یعنی اطلاعات حقیقی و واقعی و هر چیزی که زبان آموز در قالب روحیات و گرایش‌ها، باورها، پیش‌داوری‌ها، تجارب شخصی و احساسات مشترک از آن‌ها استفاده می‌کند. به شواهد و نشانه‌های زبانی شواهد «درون‌واژه‌ای^۷» گفته می‌شود و به دو دسته «درون‌زبانی^۸» و «بین‌زبانی^۹» تقسیم می‌شوند. شواهد درون‌زبانی از زبان مقصد که همان زبان واژه موردنظر می‌باشد، گرفته می‌شود و به این منظور، خود واژه، ریشه و وندها در نظر گرفته می‌شوند و در حقیقت وارد حوزه واژشناسی می‌شود. شواهد بین زبانی نیز به معنای استفاده از دیگر زبان‌هاست (هاستراپ، ۲۰۰۸).

تمامی این اطلاعات حاصل پژوهش‌های انجام شده در زبان انگلیسی است و بر اساس اطلاعات موجود تاکنون در مورد استابتاط معانی واژگان فارسی با ریشه عربی توسط عرب‌زبانان مطالعه‌ای انجام نشده است. پژوهش حاضر به دنبال یافتن راهبردها و منابع دانشی است که فارسی آموزان عرب‌زبان هنگام مواجهه با واژگان فارسی دارای ریشه عربی که دچار تغییر معنایی شده‌اند، به کار می‌گیرند و همچنین در صدد بررسی رابطه بین میزان موفقیت این زبان آموزان و راهبردها و منابع دانشی است که استفاده می‌کنند. بر این اساس، پرسش‌های زیر مطرح شده است:

۱. commenting
۲. stating the failure/difficulty
۳. suspending judgments
۴. reattempting
۵. co-text
۶. knowledge of the world
۷. word-internal
۸. intralingual
۹. interlingual

۱. فارسی آموزان عرب زبان برای استنباط کردن معنی کلمات فارسی با ریشه عربی از چه منابع دانش و راهبردهای استنباط معنی استفاده می کنند؟
۲. نوع و تعداد راهبردهای استنباط معنی و منابع دانشی که فارسی آموزان عرب زبان استفاده می کنند و میزان موفقیت آنها در استنباط معنی آن واژه ها چگونه مقایسه می شوند؟

۲- پیشنهاد پژوهش

تاکنون، پژوهشی درباره استنباط واژگانی در زبان فارسی انجام نشده است و تمامی پژوهش ها در زبان های دیگر بولیزه زبان انگلیسی بوده است. طبق پژوهشی که امینی و نیازی (۱۳۹۲) انجام داده اند عواملی چون عامل دینی، عامل به گویی (حسن تعبیر)، عامل انقطاع فرهنگی، عامل نوگزینش از سوی فرهنگستان یا گویشوران و تحول واژه ها در زبان مبدأ باعث چنین تغییرات معنایی در واژگان عربی دخیل در فارسی شده اند. این پژوهش، عرب زبانان فارسی آموز را در نظر نگرفته است.

تداخل واژگانی و تأثیر آن در نگارش دانشجویان زبان و ادبیات عربی در مقاله ای توسط گنجی و جلالی پیکانی (۱۳۸۷) بررسی شده است. بر این اساس، تداخل زبان فارسی به عنوان مهم ترین عامل خطاهای نگارشی دانشجویان رشته زبان و ادبیات عربی معرفی شده که دلیل آن ترجمه کلمه به کلمه می باشد. آموزش زبان فارسی توسط عرب زبانان در این پژوهش نیز بررسی نشده است.

نساجی (۲۰۰۳) یادگیری واژگان زبان انگلیسی را به عنوان زبان دوم از طریق متن مطالعه کرده و میزان موفقیت در استنباط واژگان را بر اساس راهبردها و منابع دانش مورد استفاده، بررسی کرده است. داده های این پژوهش با استفاده از پروتکل های فکر خوانی^۱ به صورت همزمان^۲ و گذشته نگر^۳ از فرآگیران سطح متوسط زبان انگلیسی به عنوان زبان دوم جمع آوری شده است. میزان موفقیت زبان آموزان حتی وقتی که راهبردها و منابع دانش لازم را در اختیار داشتند، به طور کلی پایین بوده است و موفقیت این افراد بیشتر به کیفیت راهبردهای به کار رفته بستگی داشته است. همچنین بین راهبردها و توانایی استفاده مؤثر از آنها تمایز وجود دارد و یادگیری واژگان جدید صرفاً بر اساس متن و بافت نیست.

۱. thinkaloud
۲. introspective
۳. retrospective

در پژوهش دیگری که توسط هو و نساجی (۲۰۱۴) صورت گرفت، میزان موفقیت افراد در استنباط معنی واژگان زبان انگلیسی بر اساس راهبردهای مورد استفاده آنها بررسی شد و درنتیجه، افراد موفق در استنباط معنای واژگان از لحاظ راهبردهای مورد استفاده و زمان و چگونگی استفاده از این راهبردها در برابر افراد کمتر موفق قرار گرفتند. یافته‌های این پژوهش نشان داد که زبان‌آموzan از راهبردهای تحلیل، مرتبط کردن، تکرار کردن، استفاده از نشانه‌های متّنی، استفاده از دانش قبلی، ترجمه و تفسیر کردن، سؤال کردن، تأیید کردن، یادداشت گذاشتن، بیان شکست یا دشواری، به تعویق انداختن قضاوتها و دوباره تلاش کردن استفاده کرده‌اند.

در زمینه استنباط معنی واژگان جدید دریادگیری زبان اسپانیولی، پژوهشی توسط فراتزن^۱ (۲۰۰۳) صورت گرفت و عوامل مؤثر بر دریافت معنی واژه از بافت متن بررسی شد. نتایج نشان داد که بافت متّنی یک روش بنیادی در تشخیص معنی واژگان است اما همیشه باعث استنباط موفق نمی‌شود.

رابطه سطح زبانی فراگیران زبان انگلیسی با نوع منابع دانش انتخابی این افراد توسط بابایی (۱۳۸۴) بررسی شده است. یافته‌های این پژوهش حاکی از آن است که زبان‌آموzan سطح مقدماتی از همه نشانه‌ها اعم از بافتی، درونزبانی و بین زبانی استفاده کردند. زبان‌آموzan سطح متوسط بیشتر بر شواهد بافتی تکیه داشتند و زبان‌آموzan سطح پیشرفته از منابع دانش بافتی و درونزبانی استفاده کردند. بنابراین، رابطه‌ای خاص بین انتخاب منابع دانش و سطح بسنندگی زبان‌آموzan مشاهده شد و همچنین بین سطح بسنندگی و توانایی استنباط واژگانی تفاوت قابل ملاحظه‌ای وجود داشت اما بین توانایی استنباط افراد و مهارت درک مطلب آنها رابطه خاصی وجود نداشت.

همانطور که ملاحظه می‌شود، ضرورت انجام پژوهشی با موضوع استنباط واژگانی در زبان فارسی نیز احساس می‌شود. همچنین، در حیطه تقابل واژگان فارسی و عربی تاکنون پژوهشی با محوریت تأثیر واژگان دخیل عربی در آموش زبان فارسی به عرب‌زبانان صورت نگرفته است. بنابراین، باتوجه به اهمیت یافتن آموش زبان فارسی به مرور زمان، بویژه برای عرب‌زبانان منطقه‌ی خاورمیانه که

^۱. Frantzen

برای اهداف تحصیلی به ایران سفر می‌کنند، نیاز است که آموزش زبان فارسی به عنوان زبان دوم و یا خارجی، از جنبه‌های مختلف بررسی شود. علاوه براین، به علت وجود واژگان دخیل بسیار و همچنین واژگان فارسی دارای ریشه عربی که دچار تغییر معنایی شده‌اند، مسئله آموزش این واژگان و نحوه استنباط معنای آن‌ها از متن باید مورد توجه قرار گیرد و از این طریق به روش‌های بهتر جهت آموزش این واژگان به فارسی آموزان عرب‌زبان دست یافت و یا در تألیف کتاب برای این دسته از زبان آموزان به آن توجه نمود.

۲- روش پژوهش

به منظور انجام این پژوهش ابتدا، از بین ۲۵۰ واژه فارسی با ریشه عربی از منابع گوناگون مانند وبسایت، کتاب و ... تعداد ۶۴ واژه انتخاب شد. سپس، یک آزمون استاندارد درک مطلب که توسط مرکز آموزش زبان فارسی فردوسی مشهد تهیه شده و روایی و پایایی آن توسط این مرکز سنجیده شده بود از تعداد ۱۰ فارسی آموز عرب‌زبان اهل کشور لبنان که در دانشگاه شیراز مشغول به تحصیل بودند، گرفته شد. از این آزمون برای تعیین سطح توانش فارسی آموزان در درک مطلب فارسی استفاده شد. این آزمون شامل پنج متن بود که برای هر متن بین پنج تا هفت سؤال چهارگزینه‌ای درنظر گرفته شده بود و در مجموع ۳۰ سؤال چهار گزینه‌ای داشت. روایی محتوایی این آزمون توسط یک استاد آموزش زبان، بررسی و تایید شد. سپس ۶۴ واژه انتخاب شده در ابتداء به صورت جداگانه به شرکت کنندگان داده شد تا معنای آن‌ها را به فارسی توضیح دهند و اگر شرکت کننده، معنای واژه‌ای را نمی‌دانست، آن واژه برای او ثبت می‌شد تا در مرحله بعد دوباره از او پرسیده شود. پس از آن، این ۶۴ واژه در قالب یک داستان کوتاه که توسط یک نویسنده و کارگردان تاتر نوشته شده بود، مجدداً به این افراد داده شد و از آن‌ها خواسته شد معنای واژه‌هایی را که نمی‌دانستند در بافت داستان حدس بزنند و دلایل خود را برای انتخاب این معنا توضیح دهند. در تمام مراحل صدای شرکت کنندگان ضبط و ثبت شد و سپس منابع دانش و راهبردهای استنباط معنی این افراد توسط پژوهش گران مشخص شد. منابع دانش معرفی شده توسط هاستراپ (۲۰۰۸) و راهبردهای ارائه شده توسط هو و نساجی (۲۰۱۴) به عنوان مبنای درنظر گرفته شدند و همچنین راهبردهای جدید بیان

شده توسط شرکت کنندگان در پژوهش ثبت شدند. هر دو پژوهش گر، منابع دانش و راهبردهای استنباط معنی را کدگذاری کردند و همبستگی بین دو دسته کد ۹۸/۰ بود که بر اساس پلت^۱ (۲۰۱۱) بسیار بالا و رضایت‌بخش بود و پایایی کدگذاری‌ها را تأیید می‌کرد. به‌منظور بررسی میزان موفقیت شرکت کنندگان در استنباط معنی واژگان، در صورتی که شرکت کنندگان معنی واژه‌ها را در متن‌ها کاملاً درست حدس می‌زدند، نمره یک و در صورتی که حدس آن‌ها کاملاً اشتباه بود نمره صفر و اگر حدس آن‌ها حدوداً درست بود، نمره نیم در نظر گرفته شد. چارچوب و مبنای برای نمره گذاری پاسخ‌های شرکت کنندگان، معنای ذکر شده در فرهنگ بزرگ سخن (۱۳۸۱) در کنار معنای بافتی و شمّ زبانی گویشور فارسی‌زبان و همچنین بار عاطفی واژگانی که دارای قطبیت‌اند یعنی دارای معنای مثبت یا منفی هستند؛ درنظر گرفته شد. برای تعیین پایایی نمره‌دهی‌ها، پژوهشگران به‌طور مستقل به پاسخ‌های یکی از شرکت کنندگان نمره دادند و همبستگی بین این نمرات ۹۳/۰ بود که همبستگی بالا و رضایت‌بخشی است (پلت، ۲۰۱۱). پس از آن، برای اینکه نمره هر فرد با نمرات دیگران قابل مقایسه باشد، نمره همه آن‌ها بر اساس نمره ۲۰ سنجیده شد.

۱. Pallant

۴- تحلیل داده‌ها

پس از گردآوری داده‌ها و تحلیل نتایج، داده‌ها به صورت کیفی و کمی ارائه می‌گردد. اسامی ذکر شده مستعار است.

۱- منابع دانش مورد استفاده فارسی آموزان عرب‌زبان

جدول ۱ بسامد و درصد استفاده فارسی آموزان را از منابع دانش نشان می‌دهد.

جدول ۱- بسامد و درصد استفاده فارسی آموزان از منابع دانش

منابع دانش	بسامد	درصد
هم‌من	۳۳۱	۴۸,۲۵
دانش درباره جهان	۳۲۸	۴۷,۸۱
دانش بین‌زبانی (عربی)	۱۸	۲,۶۲
دانش بین‌زبانی (انگلیسی)	۷	۱,۰۲
دانش بین‌زبانی (فرانسوی)	۱	۰,۱۵
دانش درون‌زبانی	۱	۰,۱۵
مجموع	۶۸۶	

نتیجه مذکور با مطالعات انجام شده توسط هاستراپ (۲۰۰۸) مطابقت دارد. طبق مطالعه هاستراپ (۲۰۰۸)، منابع دانش به دو دستهٔ شواهد بافتی، شامل هم‌من و دانش درباره جهان، و شواهد زبانی یا درون‌واژه‌ای، شامل دانش درون‌زبانی و بین‌زبانی، تقسیم می‌شود که همهٔ این موارد در نتایج به دست آمده قابل رویت هستند. علاوه بر این، طبق پژوهش بابایی (۱۳۸۴) زبان آموزان از نشانه‌های بافتی، درون‌زبانی و بین‌زبانی استفاده کردند. بنابراین، یافته‌های این پژوهش نیز با پژوهش‌های گذشته همسو هستند.

۴-۲- راهبردهای استنباط معنی مورد استفاده فارسی آموزان عربزبان

جدول ۲ بسامد و درصد استفاده فارسی آموزان عربزبان را از راهبردهای استنباط معنی نشان می دهد.

جدول ۲- بسامد و درصد استفاده فارسی آموزان از راهبردهای استنباط معنی

راهبردهای استنباط معنی	بسامد	درصد
استفاده از داشتن قلی	۳۳۴	۳۴,۷۶
استفاده از نشانه های متنی	۳۳۲	۳۴,۵۵
تکرار کردن	۱۳۹	۱۴,۴۶
مثال زدن	۳۸	۳,۹۵
بیان شگست	۳۷	۳,۸۵
تحدد نظر کردن	۲۲	۲,۷۹
مرتبه کردن	۱۴	۱,۴۶
مطابقت دادن	۹	۰,۹۴
مورو کردن داستان	۹	۰,۹۴
بیان تردید	۷	۰,۷۳
تحلیل کردن	۵	۰,۵۲
بیان دشواری	۳	۰,۳۱
ترجمه کردن	۳	۰,۳۱
ترجمه و تفسیر کردن	۳	۰,۳۱
تفسیر کردن	۲	۰,۳۱
دوباره تلاش کردن	۲	۰,۲۱
بیان شگست و دشواری	۱	۰,۱
توصیف کردن	۱	۰,۱
مجموع	۹۶۱	

پنج راهبرد از این ۱۸ راهبرد جزء یافته های این پژوهش محسوب و به عنوان راهبردهای جدید معرفی می شوند. این پنج راهبرد عبارتند از «مثال زدن»، «مرور

کردن داستان»، «تجدیدنظر کردن»، «بیان تردید» و «توصیف کردن». راهبرد «مثال زدن» بدین معناست که فارسی‌آموز عرب‌زبان برای تبیین بهتر و یا ملموس‌تر کردن توضیحات و افکار خود برای واژه موردنظر مثال‌هایی ارائه می‌کند. برای مثال، جهت ارائه معنای واژه «امکانات» از خدمات اتوبوس و تلفن همراه به عنوان مثال‌هایی از امکانات در زندگی یاد کرد.

راهبرد «مرور کردن داستان» بدین معناست که فارسی‌آموز عرب‌زبان برای درک بهتر روند داستان و اتفاقاتی که در داستان افتاده است، آن را از ابتدا یک بار دیگر مرور می‌کند.

راهبرد «تجدیدنظر کردن» بدین معناست که فارسی‌آموز عرب‌زبان پس از ارائه یک معنا برای واژه موردنظر، نظر خود را کنار گذاشته و دست به استنباط جدیدی می‌زند.

راهبرد «بیان تردید» بدین معناست که فارسی‌آموز عرب‌زبان برای ارائه یک معنای واحد دچار شک و تردید شده و هر دو معنای موردنظرش را بیان کرده و اظهار می‌دارد که در معنای موردنظر خود تردید دارد.

راهبرد «توصیف کردن» بدین معناست که فارسی‌آموز عرب‌زبان شروع به توصیف کردن واژه موردنظر کرده و ویژگی‌های آن را بیان می‌کند. به عنوان مثال، واژه «اعلامیه» را چنین توصیف می‌کند: یک کاغذ که عکس و مشخصات کسی که فوت کرده را روی آن می‌نویسند و در جاهایی که مردم هستند، پخش می‌کنند.

همچنین، فارسی‌آموزان عرب‌زبان از راهبردهایی مثل «ترجمه و تفسیر کردن» و «بیان شکست و دشواری» نیز به صورت جداگانه استفاده می‌کردند. به طور مثال، «ترجمه کردن» و «تفسیر کردن» به عنوان دو راهبرد مجزا به کار رفته‌اند. همچنین، راهبردهایی مثل «به تعویق اندختن قضاوت‌ها»، «یادداشت گذاشت» و «سؤال کردن» که توسط هو و نساجی (۲۰۱۴) معرفی شده‌اند در این پژوهش توسط فارسی‌آموزان عرب‌زبان استفاده نشدند. دلیل عدم استفاده از این راهبردها را می‌توان نداشتن زمان کافی برای به تعویق اندختن قضاوت‌ها و عدم دسترسی به امکانات خاص برای یادداشت گذاشت ذکر کرد. همچنین، اگر فارسی‌آموز عرب‌زبان از راهبرد سؤال کردن (زیر سؤال بردن استنباط‌های

خود) استفاده کرده باشد به دلیل اینکه آن را بلند ییان نکرده است، نمی‌توان آن را در زمرة راهبردهای مورد استفاده قرار داد.

به طور کلی، بسامد بسیار بالای راهبردهای «استفاده از نشانه‌های متنی» و «استفاده از دانش قبلی» و منابع دانش «هم‌متن» و «دانش درباره جهان» از اهمیت بالای نشانه‌ها و شواهد بافتی در مقابل نشانه‌ها و شواهد زبانی خبر می‌دهد. بدین ترتیب، وجود بافت زبانی یا همان متنی که واژه در آن قرار گرفته است و دانش فرد از بافت و جهان پیرامون در فهمیدن معنای واژه‌ها و درک کلی متن، مهمترین نقش را دارند.

۴-۳- نوع و تعداد راهبردهای استنباط معنی و منابع دانش و میزان موفقیت فارسی‌آموزان در استنباط معنی

کل راهبردهای استنباط معنی ۹۶۱ راهبرد و کل منابع دانش ۶۸۶ منبع بود.

جدول ۳-کل بسامد و درصد راهبردهای مورد استفاده فارسی آموزان

ادامه‌ی جدول ۳ در صفحه بعد

جدول ۴ - کل بسامد و درصد منابع دانش مورد استفاده فارسی آموزان

میزان موفقیت فارسی آموزان عرب زبان در این پژوهش به طور کلی پایین بود و رابطه معناداری میان موفقیت این افراد در استباط معنی واژگان و نوع و تعداد

راهبردها و منابع دانشی که استفاده کردند، مشاهده نشد.

راهبردهای «استفاده از نشانه‌های متنی» و «استفاده از دانش قبلی» و منابع دانش «هم‌متن» و «دانش درباره جهان» فارغ از میزان موفقیت افراد در استنباط معنی واژه موردنظر، از راهبردهایی هستند که توسط تمامی شرکت‌کنندگان استفاده شدند. بنابراین، نشانه‌ها و شواهد بافتی تأثیر بسیار مهمی بر نحوه استنباط معنی واژه‌ها دارند. راهبرد «تکرار کردن» سومین راهبرد پرپسامد بود و این نیز مهر تأییدی بر اهمیت استفاده از بافت زبانی و متن در استنباط معنی واژه است. راهبرد «بیان شکست» نیز درین افراد کمتر موفق نسبت به افراد موفق ییشتر استفاده شد و از این نظر، می‌توان ناکامی این افراد را در استنباط معنی واژه‌ها تبیین کرد. اما، پژوهشی که توسط هو و نساجی (۲۰۱۴) صورت گرفته است، نشان می‌دهد که افراد موفق در آن پژوهش بیشتر از راهبردهای «بیان شکست و دشواری»، «به تعویق انداختن قضاوت‌ها» و «دوباره تلاش کردن» استفاده کردند. این درحالی است که شرکت‌کنندگان موفق در پژوهش حاضر از راهبرد «به تعویق انداختن قضاوت‌ها» و «دوباره تلاش کردن» استفاده کردند. حتی برخلاف یافته‌های پژوهش صورت گرفته توسط هو و نساجی (۲۰۱۴)، افرادی که بیشتر از بیان شکست استفاده کردند میزان موفقیت کمتری نسبت به دیگران داشتند؛ چراکه استفاده از همین راهبرد به معنای عدم موفقیت آن‌ها در استنباط معنای واژگان بود، به‌طوری که در هنگام مواجهه با واژگان جدید، پس از اندکی فکر کردن، به ذکر جملاتی از قبیل «نمی‌دانم» بسنده می‌کردند. درین منابع دانش، شخصی که بیشترین موفقیت را در استنباط معنی واژه‌ها داشت بیشتر از دیگران از منبع «دانش بین‌زبانی عربی»، با ۵ مرتبه کاربرد، استفاده کرد. بنابراین، استفاده از زبان مادری (عربی) برای استنباط معنی واژه‌های فارسی با ریشه عربی به کمک فارسی آموز عرب‌زبان آمده است. از طرف دیگر، استفاده از منبع «دانش درون‌زبانی» با تنها یک بار کاربرد توسط شخصی که پایین‌ترین میزان موفقیت را داشت، نشان می‌دهد که استفاده از زبان مقصد، یعنی زبان فارسی، برای موفقیت در استنباط معنی واژه تأثیر چندانی نداشته است. همچنان که یارمحمدی و روشنی (۱۳۸۷) بیان می‌کنند، در بحث تداخل زبان مادری،

وقتی که نظام زبانی زبان اول و دوم یا خارجی متفاوت باشند، ممکن است زبان مادری با زبان دوم یا خارجی تداخل پیدا کند. یافته‌های این پژوهش با این نظریه همسو هستند.

تمامی افراد شرکت‌کننده در پژوهش، از منبع دانش «همتن» به میزان چشم‌گیری استفاده کردند. بنابراین، می‌توان گفت که این یافته‌ها با نتایج پژوهش فراتزن (۲۰۰۳) نزدیکی بسیاری دارد؛ چراکه هر دو پژوهش نشان می‌دهند که استفاده از متن و بافت همیشه باعث موفقیت زبان‌آموز در استنباط معنای واژه جدید نمی‌شوند اما می‌تواند یک روش بینایی در تشخیص معنای واژگان باشد.

۵- بحث و نتیجه‌گیری

بافت متی و دانش فرد از جهان خارج از عوامل مهم در استنباط معنای واژگان جدید توسط فارسی آموزان عرب‌زبان هستند. فارسی آموز، زمانی که واژه را در یک بافت متی می‌بیند در ابتدا به کمک خود متن که شامل واژه‌ها، جمله‌ها و بافت کلی متن می‌شود و سپس، براساس اطلاعات کلی که از جهان اطراف دارد، می‌تواند معنای واژه را حدس بزند. از سوی دیگر، حتی در استنباطهای نادرست هم از بافت متی و دانش خود از جهان خارج استفاده می‌کنند و این نکته اهمیت بافت را به عنوان اولین چیزی که افراد به آن رجوع می‌کنند، نشان می‌دهد.

استفاده از منبع «دانش بین‌زبانی عربی» توسط شرکت‌کننده‌ای که بیشتر موفقیت را در استنباطها دارد و استفاده از منبع دانش «دانش درون‌زبانی» توسط شخص کمتر موفق نشان می‌دهد که زبان مادری (عربی) در فهم معنای واژه‌های فارسی با ریشه عربی کمک‌کننده بوده است و شباهت بین دو زبان باعث بروز خطای نشده و استفاده از منبع دانش «درون‌زبانی» که به معنای استفاده از زبان مقصد، زبان فارسی، است در موفقیت فارسی آموز تأثیری نداشته است.

چنانچه از نتایج این پژوهش بر می‌آید، نیاز است که در تهیه و تدوین مواد درسی برای آموزش زبان فارسی بويژه برای عرب‌زبانان و بويژه در آموزش واژگان فارسی دارای ریشه عربی و درک مطلب مناسب این واژگان توجه بیشتری شود. همچنین، می‌توان با آموزش راهبردهای استنباط معنای واژگان، فارسی آموزان را برای نحوه یافتن معنای واژگان جدید تربیت کرد و اثر یادگیری را مضاعف

کرد. از سوی دیگر، می‌توان مدرسان زبان فارسی به غیرفارسی زبانان را با این مشکلات و نحوه برخورد با آنها و روش‌های آموزش این واژگان آشنا کرد. علاوه براین، با استفاده از روش گستردۀ خوانی^۱ بسامد مواجهه فارسی آموزان را با واژگان مختلف بالا برد و از متون مورد علاقه فارسی آموزان برای لذت بردن از خواندن و درک مطلب استفاده کرد.

در این پژوهش، بدلیل عدم دسترسی به تعداد بیشتر فارسی آموزان عرب زبان مجبور به استفاده از نمونه‌های در دسترس شدیم و توانستیم از نمونه‌های تصادفی استفاده کنیم. همچنین به خاطر عدم دسترسی به فارسی آموزان دختر، مجبور شدیم که پژوهش را به مطالعه بر روی فارسی آموزان پسر محدود کنیم. می‌توان فارسی آموزان را به سطوح مقدماتی، میانی و پیشرفته تقسیم کرد و سپس منابع دانش و راهبردهای استنباط معنی آنها را در این سه سطح با یکدیگر مقایسه کرد. همچنین، می‌توان راهبردهای استنباط معنی را به فارسی آموزان آموزش داد و تأثیر آن را بر میزان موفقیت افراد بررسی کرد. در آخر، می‌توان کتب موجود در آموزش زبان فارسی مخصوصاً کتاب‌های خواندن و درک مطلب را از نظر نحوه آموزش راهبردهای استنباط معنی ارزیابی کرد.

۱. Extensive reading

منابع

۱. آذرنش، آذرناش، (۱۳۸۷)، چالش میان فارسی و عربی. تهران، نی.
۲. امینی، ادریس، نیازی، شهریار (۱۳۹۲)، «ماهیت و پیامدهای تحول معنایی واژگان عربی در زبان فارسی»، جستارهای زبانی، ۲، ۵۳-۷۶.
۳. انوری، حسن، (۱۳۸۱)، فرهنگ بزرگ سخن، تهران، سخن.
۴. بابایی، نرگس، (۱۳۸۴)، «بررسی انتخاب منابع در حدلس زدن معنی واژگان جدید توسط زبانآموزان دختر و رابطه آنها با سطح علمی»، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه شیراز، دانشکده ادبیات و علوم انسانی.
۵. قیم، عبدالنبی، (۱۳۸۴)، فرهنگ معاصر عربی-فارسی، تهران، فرهنگ معاصر.
۶. گنجی، نرگس، جلالی‌پیکانی، مریم، (۱۳۸۷)، «تداخل و تأثیر آن در نگارش عربی دانشجویان فارسی زبان»، انجمن ایرانی زبان و ادبیات عربی، ۱۰، ۷۷-۹۹.
۷. ناظریان، رضا، (۱۳۸۱)، روش‌هایی در ترجمه از عربی به فارسی، تهران، سمت.
۸. یارمحمدی، لطف‌الله، رشیدی، ناصر، (۱۳۸۷)، زبان‌شناسی مقابله‌ای کاربردی در زبان انگلیسی و فارسی با تأکید بر دستور. تهران، رهنما.

9. Allen, Virginia French, (1983), *Techniques in teaching vocabulary*, Oxford, Oxford University Press.
10. Akpinar Kadriye Dilek, (2013), "Lexical inferencing: Perceptions and actual behaviours of Turkish English as a Foreign Language Learners' handling of unknown vocabulary", *South African Journal of Education*, 33, 1-17.
11. Coady, James, Huckin, Thomas, (1997), *Second language vocabulary acquisition*, Cambridge, Cambridge University Press.
12. Comer, William J (2012), "Lexical inferencing in reading L2 Russian", *Reading in a Foreign Language*, 24, 209-230.
13. Frantzen, Diana, (2003), "Factors affecting how second language Spanish students derives meaning from context", *The Modern Language Journal*, 87, 169-199.
14. Haastrup, Kirsten, (1991), *Lexical inferencing procedures or talking about words: Receptive procedures in foreign language learning with special reference to English*, Tübingen, Gunter Narr.

15. Haastrup, Kirsten, (2008), "Lexical inferencing procedures in two languages, In Dorte Albrechtsen, Kirsten Haastrup & Birgit Henriksen", Vocabulary and writing in a first and second language: Processes and development, (pp. -111 67). New York: Palgrave Macmillan.
16. Hu, Hsueh-chao Marcella, Nassaji, Hossein, (2014), "Lexical inferencing strategies: The case of successful versus less successful inferencers", System, 27-38 ,45.
17. Katz, Jerrold J, (1979), "Semantics and conceptual change", The Philosophical Review, 88, 327-365.
18. Nassaji, Hossein, (2003), "L2 vocabulary learning from context: Strategies, knowledge source, and their relationship with success in L2 lexical inferencing", TESOL Quarterly, 37, 645-670.
19. Nation, Paul, (1990), Teaching and learning vocabulary, Boston, Heinle & Heinle.
20. Pallant, Julie, (2011), SPSS Survival manual: A step by step guide to data analysis using SPSS for windows, New York, McGraw Hill.
21. Wesche, Marjorie Bingham, Paribakht, Sima, (2009), Lexical inferencing in a first and second language : Cross-linguistic dimensions, Clevedon, Multilingual Matters.
22. Yu, Liming, Odlin, Terence, (2015), New perspectives on transfer in second language learning, Bristol, Multilingual Matters.